

Referència:	2020/00000608N
Procediment:	Actes de l'Ajuntament Ple/ Acta ple setembre extraordinària
ACTES I DECRETS (JPG)	

Acta de l'Ajuntament Ple

Identificació de la sessió:

Núm. 08/20

Caràcter: Extraordinària (a petició dels regidors del Partit Popular, de Ciudadanos, VOX i del Grup Mixt)

Data: 14 de setembre de 2020

Horari: de 14.00 a 15.25 hores.

Lloc: Compareixença telemàtica (videoconferència)

Assistents:

- Miquel Cabot Rodríguez, batle
- Paula Baltasar Cózar, secretària
- Bernat Martorell Coll, interventor
- Cristina Alonso Pujadas
- Irene García Sureda
- Andrés Campuzano García
- Jerònima Sans Amengual
- Pedro Lopez Ruiz
- Joan Francesc Canyelles Garau
- Aina Amengual Marí
- Josep Ramis Salamanca
- Daniel Mas Martínez
- Mª Magdalena García Gual
- Jaume Llompart Caldés
- Sebastià Frau Serra
- Carmen Ripoll Torres
- Jose María Amengual Jiménez
- Lidia Antonia Sabater Pérez
- Marcos Aníbal Pinela Sosa
- Mª Dolores Nchaso Sota
- Humberto López Rodríguez
- Neus Serra Cañellas
- Miguel Angel Estarás Gelabert

La sessió plenària es du a terme en compliment de l'article 46.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, segons la modificació introduïda per la Disposició Final Segona del Reial Decret-Llei 11/2020, de 31 de març.

Ordre del dia:

1. Instar a rebutjar la "proposta trampa" de l'acord entre la FEMP i el Ministeri d'Hisenda, sobre la cessió dels romanents de tresoreria regulat pel Reial Decret-Llei 27/2020, de 4 d'agost de mesures financeres, de caràcter extraordinari i urgent, aplicables a les entitats locals (BOE núm. 211 de 5 d'agost). Així mateix, sol·licitam obrir els canals necessaris

perquè s'iniciï una negociació amb l'objecte d'arribar a un acord consensuat respecte a l'ús i disposició dels romanents.

2. Instar el Ministeri d'Hisenda a unes noves negociacions amb la FEMP que permetin establir uns criteris de repartiment dels fons basats en la igualtat i en la solidaritat, tal com ja s'ha fet amb el conjunt de les comunitats autònomes a través del fons de 16.000 milions d'euros habilitat pel Govern d'Espanya.

3. Instar el Govern d'Espanya a flexibilitzar la regla de despesa, permetent disposar de la totalitat del superàvit de les entitats locals sanejades, durant el període necessari per afrontar els efectes generats per la COVID-19.

4. Definir l'accés al finançament europeu dels ajuntaments respecte als fons assignats a Espanya per import de 140.000 milions d'euros per abordar la crisi econòmica i social a la que ens enfrontam.

5. Instar el Batle de Marratxí com a President de la Corporació municipal, a no acordar mitjançant decret o resolució el compromís de posar a disposició de l'Administració General de l'Estat els recursos financers de l'Ajuntament de Marratxí, sense debat ni consens com permet el Reial Decret-Llei 27/2020, de 4 d'agost, i vulnerant amb això la voluntat del Consistori manifestada en sessió del Ple ordinària de 30 de juliol de 2020.

6. Instar el Batle de Marratxí, a negociar amb la FEMP perquè aquesta mediï amb el Govern d'Espanya per aconseguir que el romanent de tresoreria acumulat per l'Ajuntament de Marratxí pugui ser destinat a mesures enfocades a l'ajuda de l'economia local, tant de les famílies com de les empreses, i deixar que l'Ajuntament de Marratxí sigui part protagonista de la reactivació econòmica i social del nostre municipi després de la pandèmia del coronavirus.

Assabentats tots els assistents del canvi d'horari es procedeix a l'inici de la sessió indicada.

Desenvolupament de la sessió:

1. Instar a rebutjar la “proposta trampa” de l'acord entre la FEMP i el Ministeri d'Hisenda, sobre la cessió dels romanents de tresoreria regulat pel Reial Decret-Llei 27/2020, de 4 d'agost de mesures financeres, de caràcter extraordinari i urgent, aplicables a les entitats locals (BOE núm. 211 de 5 d'agost). Així mateix, sol·licitam obrir els canals necessaris perquè s'iniciï una negociació amb l'objecte d'arribar a un acord consensuat respecte a l'ús i disposició dels romanents.

Sotmès l'assumpte a deliberació pren la paraula el portaveu de Ciudadanos, senyor José Mª Amengual Jiménez: “Miquel, si et pareix com que les circumstàncies són tan canviants. Hi ha un parell de punts, que clar ara en aquest moment, doncs queden un poc distorsionats. O sigui, jo proposaria que en el primer punt podem llevar tot això de “instar a rechazar la proposta aquesta” i des d'on posem “pedimos” jo canviaria això i diria “instamos a abrir los canales necesarios para que se inicie una negociación con el objeto de llegar a un acuerdo consensuado respecto al uso y disposición de los remanentes”. Aquesta seria la primera modificació que proposaria jo del primer punt, ja que com he dit anteriorment queda distorsionat després del que va passar l'altre dia al Parlament nacional. I crec que per l'altre... Sí, també en el punt cinc”

La Sra. García, portaveu del Partit Popular diu: “Sí, en el punt cinc”

Segueix amb la paraula el Sr. Amengual: "Això de "instar al Batle de Marratxí como Presidente de la Corporación... arribem a consens", posem aquí un punt final, i la resta ho tornem a llevar. Si vos pareix bé? I a partir d'aquí podem començar ja..."

El Batle demana: "Idò, com quedaria aquest, perdona?"

Li respon el Sr. Amengual: "Acabaríem en la paraula "consenso", "sin debate ni consenso" punt final, i tot el que ve a continuació ho llevam"

Segueix parlant el Batle: "Val. Bé idò, comencem en el primer punt, d'acord? Faig la lectura jo mateix. Si voleu?"

La portaveu del Partit Popular contesta: "Val. Perfecte. Molt bé"

Continua parlant el Batle: "El primer punt així com ha quedat la proposta de l'oposició que sou els que heu fet aquests punts seria "instamos a abrir los canales necesarios para que se inicie una negociación con el objeto de llegar a un acuerdo consensuado respecto al uso y disposición de los remanentes"

Respon la Sra. García: "Correcte"

El Batle, senyor M. Cabot, segueix amb la paraula: "Evidentment per part nostra, vull dir, això és un tema que ja ha sortit altres vegades i, evidentment, tot el que se pugui consensuar-se doncs millor que millor. No s'ha aconseguit aquesta vegada, per això aquest decret no ha sortit endavant, i esperem que comencin a negociar i a consensuar ja, per bé del nostre Ajuntament"

A continuació agafa la paraula el Primer Tinent de Batle, senyor J. F. Canyelles: "Bon dia a tots i a totes. El primer de tot, jo crec que els punts, aquests punts, aquests sis punts, alguns perden un poc de sentit respecte als canvis que han passat la setmana passada. Però bé, així mateix perquè clar, d'aquest tema dels romanents i de la Llei Montoro fa molts d'anys que en parlem. En parlam des del 2012. Nosaltres com a Més, tant si és Més per Mallorca com Més per Marratxí, hem estat molt sensibles en aquest sentit. Com a partit municipalista és un punt, és un tema que ens preocupa especialment. Sempre hem defensat la necessitat per part de l'Estat a respectar i a garantir l'autonomia municipal, tant sigui jurídica, administrativa, com financera, que reconeix la Constitució a l'article 140. També, i ho vull dir perquè també ens ha definit, que pensem que amb tota aquesta nova negociació que s'obri, és molt important que primer de tot, els romanents quedin dins els ajuntaments dels quals estan, en una paraula, que els marratxiners i marratxineres puguin emprar, a través de l'Ajuntament, i tenir beneficis d'aquest romanent de més de 30 milions d'euros que té l'Ajuntament de Marratxí i que considerem que són propietat dels marratxiners i marratxineres, i és fruit del seu esforç, donat per la Llei Montoro, evidentment, perquè sinó s'haguessin anat gastant, aquests romanents s'haguessin anat invertint en coses que són necessàries però és el fruit aquest esforç de tots els habitants de Marratxí i també dels diferents Equips de Govern que han passat per l'Ajuntament, també, perquè això ve de molt enrere. També dir que, en aquest nou acord que de moment el tema del romanent és el més coent perquè els altres, la veritat és que als ajuntaments ens anava bé per tenir més flexibilitat, tampoc no veiem gaire lògic que es fes a quinze anys, perquè en temes de retorn de doblers en quinze anys i de la vida política com està funcionant des de fa molts de temps, quinze anys és una autèntica eternitat. Ja estem que és el màxim, com a màxim de quinze anys. També una qüestió que també ens sembla molt important, que és el tema que no

trobem lògic que l'Estat limiti a unes determinades partides, que són molt genèriques, que l'Estat considera que els ajuntaments hi poden invertir part del romanent, o hi podrien invertir part del romanent, i en canvi els que coneixen millor les necessitats és la institució més propera, que és l'ajuntament. Per tant hauria de ser l'Ajuntament qui hauria de dir on, com i quan i quines necessitats té respecte a aquests usos d'aquestes partides per poder emprar. I finalment, com a primera intervenció dir que reiterem la necessitat de la derogació de la Llei Montoro completament, que ha quedat més vigent que mai. Venc a dir, no calen matissos, és per superar la Covid, abans de la Covid també, per totes les necessitats socials i totes les necessitats que tenim, econòmiques evidentment, per les empreses, els autònoms i perquè senzillament puguem tornar per dir-ho de qualche manera a funcionar d'una manera que les famílies puguin respirar un poc. Perquè, sincerament, com ve tot, fa molt mal plantejar decisions des del nostre punt de vista, per tant crec que, dins aquestes negociacions seria important posar especialment i podíem posar per exemple en el darrer punt el tema de la derogació de la Llei Montoro”

Seguidament parla la senyora Neus Serra, portaveu d'IDMA-El Pi: “Moltes gràcies, senyor Batle. Jo només vull dir que bé, és un Decret-Llei que no s'ha aprovat. Que ara el que ens queda és negociar i treure un bon profit d'aquesta negociació perquè tots em sortiguem beneficiats. Que està clar que són uns doblers que, aquest Decret-Llei que no va arribar a bon port, tenies coses bones, en tenia algunes. Avui hem vist una altra Resolució que ha sortit. Però el que jo demano és consens entre tots i fer un Reial Decret o una Llei, que nosaltres necessitem un Reial Decret perquè si hem de desenvolupar una llei, no els gastarem, ni el romanent ni el superàvit, ni gastarem res durant molt de temps. I només volia dir això. És vera que ja hem remogut molt damunt aquest tema. I el més principal que trobo, és que s'hauria de derogar aquesta Llei Montoro. Que com deia el senyor Canyelles, ens l'estem menjant els ciutadans i els polítics des del 2012. Que tenia sentit quan la feren, però ja fa molts d'anys que no en té i els doblers són dels ajuntaments. Jo no li donaré més voltes en aquest tema perquè estem en un punt de partida. I estem en un punt de partida perquè aquest Decret-Llei no va arribar a bon port. Per tant, entre tots, trobo que hem de fer ara una feina pel bé de treure unes mesures que siguin positives per tots. Gràcies”

Torna a parlar el Sr. Amengual: “Jo després de sentir les intervencions dels portaveus de Més i del Pi, entenc que tenim coincidències, la qüestió de la negociació, consens, etc, i tal. Aquest Decret ja va néixer mort quan va sortir de la FEMP. Hem de tenir ben clar que el consens no era el que devia de ser, era quasi una imposició i bé, això ja és aigua passada, ara l'important és anar en el present. Nosaltres ja a juny vàrem presentar una moció que tots vàrem estar d'acord per parlar d'aquests temes. No només parlem de romanent sinó que va vinculat també el superàvit. Totes les dues coses s'han de tractar a la mateixa vegada. Per tant a partir d'aquí les nostres propostes sempre seran en constructiu per arribar a un acord. O sigui, des d'aquí considero que hem de ratificar el que vàrem aprovar a la moció aquesta anterior; evidentment, actualitzant un poc perquè les circumstàncies canvien. Avui mateix, crec que tots, hem llegit la notícia aquesta que és semioficial perquè realment no ha vingut d'una font oficial, però pareix a ser que la Llei Montoro queda en suspensió i que tindrem uns parells d'anys de disposició d'aquests superàvits, que ja veurem el que són realment, no? Llavors, està clar que des d'aquí entre tots cerquem el mateix i hem de fer força perquè aquestes dues situacions anòmales de tenir uns doblers allà que ens està constant doblers tenir-lo i d'una llei que ens estreny massa, ho puguem canviar. No hauríem de trobar cap problema entre nosaltres per entendre-nos i fer arribar al Govern d'Espanya aquest intent de demanar auxili perquè ens trobarem un hivern bastant cru, crec que tots som conscients, i s'està parlant, s'està parlant, fa temps que parlem del tema però encara no hem donat ni una passa, ni una passa. Res més”

Acte seguit agafa la paraula el regidor d'Unides Podem, Sr. López: “Bones. Sobre aquest tema a nosaltres també ens sap greu que no s'hagi pogut aprovar aquest Decret a l'anterior ocasió. No hi ha hagut suficient temps, això ha estat un fallo del Ministeri que no ha donat suficient temps perquè els polítics es puguin posar d'acord, ha estat per ells i s'hauria d'haver fet amb més temps. Nosaltres, bé, el grup parlamentari d'Unidas Podemos va aconseguir una ajuda de 3.000 milions d'euros en l'últim moment gràcies a la seva pressió, per donar fons a fons perdut als ajuntaments. Això sí que penso que és un tema que és interessant, de que les ajudes que es donin als ajuntaments siguin a fons perdut, a part del tema de la regla de despesa. I també que aquestes ajudes no computin dins la regla de despesa. O sigui, que això no està tampoc clar, la notícia que ha sortit avui de que se suspendrà la regla de despesa. Però no ha quedat clar si es donen ajudes o si es donen fórmules de préstec als ajuntaments si computaran o no a la regla de despesa. Això ens preocupa. El que és important que també pot formar part del debat. I que és vera que és important el consens però clar, també ara avui han sortit notícies noves que ara les decisions que prenguem avui en aquest ple, doncs no sabem sobre el que estarem decidint perquè estan sortint noves notícies, noves possibilitats, com aquesta suspensió de la regla de despesa que no és un rumor, sinó que pareix que s'ha anunciat oficialment i que es pot utilitzar el romanent del 2018 i 2019 dins aquest any. Per tant donat això, hem de posar primer, saber quines són aquestes mesures, aclarir bé aquesta informació perquè és necessari saber-ho bé, i després decidir si s'han d'arribar a consensos o ja s'ha arribat a una solució. Perquè aquesta suspensió de la regla de despesa era el principal motiu de queixa, de tots els grups parlamentaris durant l'anterior negociació que no va arribar a bon port. Gràcies”

La portaveu del PP, Sra. García comenta: “Gràcies, senyor Batle, moltes gràcies. Sé que molts de vostès pensen que hauríem d'haver retirat aquesta petició de plenari extraordinari d'avui, degut a les darreres notícies, a la no superació del tràmit en el Congrés dels Diputats del Decret-Ilei. Una qüestió insòlita i històrica, de la que per cert se n'ha parlat molt poc, però bé. Però no ho hem retirat, i tenim motius per no haver-ho fet, i els hi volia explicar. Creem que la convocatòria d'aquest plenari a petició de nou Regidors de l'oposició és una qüestió o un exercici de democràcia. I creiem a més que és una oportunitat perquè també poguem fer gala d'una transparència informativa de la que no sempre gaudim els membres de l'oposició. I per més motius. Perquè no volem ni podem perdre l'oportunitat de parlar del tema, d'un tema tan important com és el tema dels doblers de tots els marratxiners. I per més motius també. Perquè nosaltres quan sol·licitarem aquesta petició una de les qüestions que volíem esbrinar és saber si el Batle feia comptes signat un Decret de Batlia per entregar els doblers de Marratxí al President Sánchez. I sé que ara no sabrem la veritat perquè ara és fàcil dir que no ho hagués fet, i sempre, pot ser que ens quedem amb el dubte però en cas de que el Decret hagués anat endavant ens hagués agradat saber si així ho haguessin fet o no. Perquè els hi diré més. Aquest plenari l'hem demanat als membres de l'oposició però haurien d'haver estat vostès els que ho haguessin convocat per explicar-nos, com els hi deia, si el senyor Batle feia comptes d'entregar aquests doblers o no, i per explicar en cas de que sí, el canvi d'opinió d'aquest Equip de Govern o de part de l'Equip de Govern pràcticament en quinze dies. Que va ser el temps que ha passat, que va transcorre, entre el darrer plenari i unes declaracions del senyor Batle que ens vàrem fer intuir que hi havia un canvi d'opinió. I com els hi he dit, eren vostès els que ens hi haurien d'haver convocat a un plenari i no nosaltres, per això no l'hem retirat. I sobretot, no hem retirat aquesta petició perquè creiem que valdrà la pena haver fet aquest plenari si treim com a proposta el compromís que el senyor Batle no signi una cosa tan important o no prengui una decisió tan important pel municipi sense consultar o sense informar al Consistori, al ple de l'Ajuntament.

I també haurà valgut la pena si traiem el compromís de tot aquest Consistori d'instar al Govern d'Espanya a poder gastar el nostre romanent en les necessitats del nostre municipi, en les necessitats dels ciutadans de Marratxí. Per tot això, no hem retirat aquesta petició i hem fet aquestes dues transaccions o hem llevat o hem ajustat aquestes dues propostes que el senyor Amengual els hi ha comentat en el principi, en el punt u i en el punt cinc. Moltes gràcies”

A continuació parla la portaveu de Vox, senyora Lola Nchaso: “Solo quisiera hacer un recordatorio. Nosotros aquí en el pleno hemos aprobado disposiciones del superávit y de remanentes. Creo que fue en julio. Y el régimen jurídico de las entidades locales recoge que los actos aprobados en pleno son inmediatamente ejecutivos. Este Real Decreto 27/2020 que dice “que el acuerdo será acordado unilateralmente por el Presidente de la Corporación” o sea, el Alcalde de Marratxí, “mediante Decreto o Resolución y quedará pendiente de información en el siguiente pleno”. O sea, pasan por encima de los consensos, que hemos tenido todas estas reuniones en época de pandemia que hacíamos trasvases de capital de una partida a otra para atender las necesidades del ciudadano marratxiner. Ese Real Decreto 27/2020 no ha tenido en cuenta nuestro consenso, no ha tenido en cuenta nuestras necesidades, no sabe de las empresas cerradas del turismo que se ha malogrado y a lo suyo. El Alcalde tiene potestad, sí, pero tiene que contar con nosotros, con la oposición, incluso con los del equipo de su gobierno. Y entonces, solo quiero recordar que a un señor aunque sea presidente no tiene derecho a meter su mano en el bolsillo del ciudadano, sobre todo del marratxiner que le ha costado muy mucho hacer estos rincones. ¿Qué pensaba hacer con ese dinero? ¿Nos iba a tocar algo? Es un presupuesto un poco discriminatorio. Porque si nos quita lo que hemos ahorrado y los va a dar a sindicatos, amiguetes y tal, pues como que no. ¿Tiene que blanquear Bruselas? Pues que lo blanquee con otra cosa. ¿Tiene que tapar los agujeros de los ertes, de las paguitas que están pendientes de dar? Que lo haga con otro dinero pero no con el de los ciudadanos de Marratxí. Y creo que usted tendría que ser el primero en decir no, a mi gente que me ha votado, a mi gente que ha estado por mí, no le metáis la mano. De hecho, dicho Decreto salió tumbado por el Congreso de los Diputados con 193 votos en contra, o sea noes. Y se quedaron con 156. Es un acto de chulería no contar con un consenso que nosotros a nivel de pueblo sí contamos. De hecho tenemos todos los acuerdos que hemos ido aprobando poco a poco. ¿Hay que reformar la ley Montoro? Sí, pero hay que acordarlo. Pero ¿qué es lo que vamos a reformar? ¿Lo que ya está resuelto? Que quizás está resuelto ya por Madrid. Creo que, señor Alcalde, tiene que pensar en nosotros, tiene que pensar en su pueblo, tiene que estar pendiente a los que está gobernando ¿sí? ¿Por qué? Porque no queremos chantajes, no queremos coacción por muy de arriba que nos venga. Y esto todo”

El Batle diu: “Només dir que està clar que està bé que vosaltres sapigues exactament el que jo anava a fer o anava a deixar de fer, o el que vosaltres penseu que jo anava a fer o anava a deixar de fer. Evidentment, és la veritat absoluta que vosaltres teniu. Evidentment, entenc que molts de vosaltres veniu de majories absolutes on no sabia detectat res però entenc que això és un Govern de coalició i jo primer ho parlo amb els meus companys abans de prendre una decisió i vosaltres tot al que vos cenyiu és a una intervenció que vaig tenir a la televisió pública, on explicava en què consistia aquest acord i explicava que aquest acord era beneficiós pel nostre Ajuntament. I això també demostra que molts de vosaltres ni sabeu en què consisteix aquest document, com ara he pogut entendre de les paraules de segons qui, que acaben de parlar avui. Sí que jo, evidentment, que ho hagués consensuat amb el meu Equip de Govern. I si aquest Equip de Govern són tres grups polítics, no haguéssim arribat a un acord per signar aquest acord, jo no l'hagués duit a terme. I també pareix mentida que dubteu de jo en segons quines coses quan crec que fins ara millor disponibilitat

a parlar les coses no l'he tinguda. Però vosaltres entendreu que jo cercant-me pel confrontament, cercant-me perquè m'escrigueu notetes pel Facebook per posar-me malament, doncs aquí no em tindreu. Em sap greu. No em trobareu en el consens i no em trobareu quan intenteu posar-me en males amb els meus socis. Em sap greu. Dit això, també vos vull fer una referència al que vàrem votar als plenaris de maig i en el plenari de juliol. Vosaltres heu fet sobretot el plenari de juliol. Al plenari de juliol vos recordo que a través d'una moció del Partit Popular es va aprovar una transacció que deia "que recolzaríem el manifest de la FELIB". El manifest de la FELIB que parlava del primer acord, del primer acord que no es va dur a terme. Perquè després el segon acord, a la FELIB ja tampoc va haver-hi consens. D'acord? El primer acord. Si vosaltres voleu fer creure que jo he canviat d'opinió, feis creure el que vulgueu però no és així. Jo he parlat de les condicions que hi havia en aquest acord. I jo vaig dir públicament que creia que eren bones per aquest Ajuntament. Jo en cap moment he canviat d'opinió. Perquè en cap moment he canviat d'opinió i en cap moment he deixat de demanar que es derogués la llei Montoro. En cap moment he deixat de dir que aquest acord no tenia coses que es podien canviar i es podien millorar. En cap moment no he deixat de dir que vull que l'Ajuntament utilitzi els superàvits. En cap moment he deixat de dir que vull que la llei de la regla de gasto es llevi dels ajuntaments. Mai, en cap moment. Que és el que vàrem pactar, el que vàrem consensuar tots en el plenari de juliol i de maig. Si vosaltres voleu tergiversar i voleu dir que jo he canviat d'opinió en quinze dies, doncs em sap greu, però ho feis, tanmateix sou lliures de fer el que vulgueu. Podem passar a votació si no hi ha més intervencions"

La Sra. García demana: "Senyor Batle, no podem tornar a intervenir?"

I contesta el Batle: "He dit si no hi ha més intervencions"

A continuació parla la portaveu del Partit Popular: "Miri, jo li he manifestat a la meua intervenció que havia demanat aquest plenari per saber si vostè feia comptes canviar d'opinió o no. Jo no he dit que vostè l'hagi canviada. Jo he dit que li volíem demanar que ens expliqués en cas que sí, que canviés d'opinió que ens expliqués. També he dit que seria difícil saber la veritat i crec que acabarà aquest plenari i encara no sabré si sí o no. Però bé, és igual, ja no me ve d'aquí. I gràcies per recordar-me el que vàrem votar en el plenari del mes de juliol perquè l'acta no està penjada encara a la pàgina web però jo ho vaig escoltar tot i sé perfectament el que vàrem votar; i vàrem votar per unanimitat, el dia 28 de juliol quatre acords que s'havien pres a la FELIB. Totalment d'acord, senyor Batle. Un dels quals diu "la derogació positiva de la oportunitat a disponer de los remanentes de tesorería y la exigencia de que sean los ayuntamientos quienes puedan disponer íntegramente de estos". Per tant, crec que això és incompatible amb entregar els doblers a Madrid. Quan jo, que per cert, jo no he estat la que li he dit, però li diré ara, quan dic que vostès han votat per unanimitat en dues ocasions dues mocions que fan tot el contrari del que després hagués fet si hagués signat el Decret, és perquè ho hem votat. Tant a la de maig que va ser una moció que varen presentar els companys de Ciudadanos, que per cert, després va esdevenir en declaració institucional, com a la moció que va presentar el Partit Popular que després vàrem transaccionar, el senyor Frau la va defensar. Aquests quatre punts dels quals un és el que li he llegit ara. És totalment incompatible estar a favor d'una cosa i de l'altra. Vostè està enfadat, té tot el dret del món a estar-hi. Em sap greu però jo no m'he inventat res. Aquest acord el votàrem el dia 28 de juliol. I ja li he dit en el principi i em torno a repetir que crec que acabarem el plenari sense saber, si sí o si no. Però bé, no crec que sigui l'important saber si aquelles declaracions que vostè va fer dia 7 d'agost eren en positiu o en negatiu. Vostè va dir que se li faria difícil no signar aquell acord o no signar aquell Decret. Bé, ens quedem així i no sabrem mai, com li deia, el que vostè hagués fet. Però crec que si la intenció era

positiva, era una pressa de pèl, perquè per dues ocasions aquest Consistori ha votat per unanimitat fer exactament el contrari. Gràcies”

El Batle comenta: “Jo li recordo senyora García, que aquí diu exactament, en el punt que vostè ha dit, a un primer acord, que és l’únic primer acord, que deia és, que “nosaltres cedíem el romanent i que el tornaven en deu anys”, i això és el que hi havia. Que ja estant com estàvem tampoc em pareixia del tot malament. O sigui que en el segon.... Digués, digués”

Torna a parlar la Sra. Mª Magdalena García: “Nooo, perdoni. Això són els quatre punts que votarem per unanimitat tots els Regidors el dia 28 de juliol”

El Batle diu: “I això és el que li estic contestant”

La Sra. García parla: “Ah! val. Aquests quatre punts”

Segueix amb la paraula el Batle: “Li estic contestant que aquest punt diu que “...la insuficiencia del porcentaje dedicado a las actuaciones recogidas...” No perdoni, m’he equivocat de punt, “...la exigencia de que sean los ayuntamientos quienes puedan disponer íntegramente de estos, destinándolos a inversiones o gastos que consideren necesarios...” L’única manera que teníem de què els ajuntaments poguessin disposar d’aquests doblers era d’aquesta manera que ens oferien, perquè vosaltres no vàreu fer ni una de proposta. I era que nosaltres els hi cedíem perquè així ens els podrien tornar en deu anys. Aquesta primera proposta la vàrem refusar tots els batles. Però això, torno a repetir, això era la primera proposta. La segona proposta, era, tots aquests doblers, tot el romanent ens el tornàvem en deu anys però a damunt podíem fer mà, ficar mà a un fons de 5.000 milions d’euros a fons perdut i ens tocava un 35% del que nosaltres els hi donàvem. O sigui que això, evidentment, rebre aquests doblers, que és un terç del nostre romanent, això significava tenir doblers avui mateix per l’Ajuntament. O sigui que ja no parlo exactament del mateix que vàrem votar. Inevitablement i objectivament. I ademés, és una cosa molt tècnica, ja no és ni política. Però bé. També em referia abans, és que m’agradaria que, i no estic enfadat, senyora García, de veres vos ho dic, no estic enfadat però m’agradaria que ja que fem aquest ple extraordinari, m’agradaria que, i ho dic perquè cadascú s’ho prengui com vulgui perquè tampoc vos he sentit a tots parlar. Però que cadascú d’aquí almenys els portaveus sàpiguessin de què parla aquest acord perquè quan jo ara sent de que diu “ficar mà en els doblers dels marratxiners” això no és ficar mà en els doblers dels marratxiners. Em sap greu. Ni és un espoli ni és robar a ningú. Això era de cedir els doblers perquè te’ls tornin en deu anys, res més. Ni expolio ni robar, ni coses d’aquestes que s’acaben de dir aquí. I a jo em sap greu però això el que em demostra, segons quines frases, i no ho dic per vostè senyora García, és que no s’entén aquest acord i dubto de que el s’hagin llegit. Simplement és això. Hem quedat si no m’equivoco que amb el canvi que han fet en el text que votaríem tots a favor per unanimitat. És així, veritat? Idò això és la idea, tots aixequem la mà per votar a favor d’aquest punt”

Sotmès l’assumpte a votació els senyors assistents acorden per unanimitat, aprovar l’acord amb la forma següent:

- Instam a obrir els canals necessaris perquè s’iniciï una negociació amb l’objecte d’arribar a un acord consensuat respecte a l’ús i disposició dels romanents.

2. Instar el Ministeri d'Hisenda a unes noves negociacions amb la FEMP que permetin establir uns criteris de repartiment dels fons basats en la igualtat i en la solidaritat, tal com ja s'ha fet amb el conjunt de les comunitats autònomes a través del fons de 16.000 milions d'euros habilitat pel Govern d'Espanya.

La portaveu del PP demana: "Senyor Batle, una qüestió. Podríem fer la votació conjunta de tots els punts? O no?"

El Batle diu: "Jo crec que hi ha punts que..."

Segueix parlant la Sra. García: "És per agilitzar, en el cas que no hi hagi acord, no, però si el vot ha de ser el mateix. No ho sé. És una qüestió. Que diguin els altres portaveus que troben. Per nosaltres sí"

El regidor de l'equip de govern, senyor J. F. Canyelles comenta: "Ens convindria més fer-ho punt per punt perquè si hi ha qualche transacció a haver de fer fer, és com més clara. No per altra cosa. Suposo que no hi haurà discrepàncies, però si la fem punt per punt, com que ho deixem més clarificat i no ho posem tot dins un paquet que a vegades ens passa que tot queda dins un d'això que no queda clar"

La Sra. García diu: "D'acord"

I el Batle segueix amb la paraula: "Correcte. A part de que si votem tots així a mà alçada, és bastant ràpid. Tampoc perdem temps"

A continuació parla el Sr. Canyelles: "Crec que el tema de la igualtat i la solidaritat està bé. El que passa és que també hauríem de posar diguéssim com una qüestió de qui és qui ha suportat més la càrrega fiscal com passa en el cas de Marratxí. I crec que aquí també hauria d'anar compensat el tema del sanejament. Venc a dir, els municipis que tenen sanejament econòmic no s'haurien de veure perjudicats per només fer un còmput que sigui per habitants, sinó que també sigui a veure quines condicions tens la situació econòmica en els ajuntaments. I crec que aquí hi podríem fer una transacció o afegir un tros que és que sense oblidar l'aportació de l'Ajuntament que ha fet amb el tema de fiscalitat, de la càrrega fiscal que suportem precisament per tenir aquest romanent"

I el Batle diu: "Per afegir a n'això que diu el senyor Joan Francesc i per fer la proposta de transacció. Perquè ens entenguem, evidentment, aquí s'està parlant del fons de 5.000 milions d'euros que es repartien a fons perdut als ajuntaments, que el primer... que l'acord el que deia és que es repartia percentualment amb aquells ajuntaments que cedien el seu romanent. D'acord? I això, si tots els ajuntaments cedien el seu romanent, tocava a un 35% per cada ajuntament. Això va ser un dels punts que va ser més conflictiu per un sol motiu bastant fàcil, que és que hi ha la gran majoria dels ajuntaments d'Espanya no tenen romanent. I com que la gran majoria no en tenen es trobaven en desavantatge i també demanaven doncs la seva part del pastís. Vull dir, això crec que és així de clar i evident, i se pot entendre; vull dir, no és que sigui una queixa. Però també és vera com deia el senyor Canyelles que els ajuntaments que tenen romanent és perquè hem aguantat una pressió fiscal des de 2012 molt superior en aquells ajuntaments que no tenen romanents. Hi haurà qualche excepció, en alguns ajuntaments. Aquí no és el cas però evidentment això cadascú de nosaltres té superàvit amb la regla de gasto; i aquells ajuntaments que no han tingut superàvit és perquè tenen la regla de gasto molt superior en percentatge a la que tenim nosaltres. Això significa que aquells que no tenen romanent han pogut gastar més doblers

durant els anys que no nosaltres que hem anat creant romanent durant els anys. I amb això vull dir que pel nostre Ajuntament, perquè a nosaltres ens toca mirar pel nostre interès, per l'interès dels nostres ciutadans, aquesta proposta minva els doblers que ens arribarien. Ja no seria el 35% del nostre romanent sino seria per percentatge de població i això significa que ens tocaria d'aquests fons la meitat dels que ens podria tocar per romanent. I això ens passa a Marratxí i ens passa en general a les Balears que són dels ajuntaments més sanejats i amb més romanent de l'Estat espanyol. O sigui, fer aquesta transacció perquè ho entengueu, és per no anar en contra de l'interès del nostre municipi. I també sense perdre aquest aspecte de solidaritat. Per això que la proposta simplement seria aquesta "Instar al Ministerio de Hacienda a unas nuevas negociaciones con la FEMP que permitan establecer unos criterios de reparto de los fondos basados en la igualdad y en la solidaridad, sin renunciar a contraprestaciones a aquellos ayuntamientos saneados que han soportado mayor carga fiscal estos años como el caso del Ayuntamiento de Marratxí". Això és la transacció que vos oferim com vos dic per no anar en contra dels interessos del nostre Ajuntament. Entenc que acceptaríeu aquesta transacció si ningú té res a dir?

A continuació parla el Sr. Amengual, portaveu de Ciudadanos: "No sé si se me sent. És que tinc problemes amb l'àudio i no sé si em sentiu. Però bé, nosaltres sí que acceptaríem aquesta transacció. El que tenim clar el que és la solidaritat. O sigui, no és només solidaritat amb nosaltres sinó solidaritat amb tots. I esperem que..., pareix ésser que els doblers dels quals s'estan parlant són uns doblers hipotètics, veng a dir, ara en aquest moment això ja no està disponible. Estem parlant d'un 35% que ja no forma part del discurs, ja que han canviat les circumstàncies per tant si compareixen més doblers per repartir i tal, entenc que s'ha de repartir justament entre tots. Que el nostre és nostre, bé, que cadascú pensi el que pensi. O sigui, jo entenc que entre tots hem de treure això endavant"

Seguidament parla la senyora García, portaveu del Partit Popular: "Sí. Gràcies, senyor Batle. Jo no ho acabo d'entendre molt bé. Els hi demano que m'ho tornin, per favor, repetir que no he pogut prendre nota. Perquè pel que he entès, no m'acaba de quadrar molt. Perquè em sembla com una mica incompatible basar-nos en la solidaritat però després a la vegada a uns sí i a uns altres no. No ho he acabat de... si m'ho pot tornar llegir, per favor"

El Batle li respon: "Sí. Miri, això és quan, per exemple el Consell de Mallorca que dóna la subvenció d'esports"

I la Sra. García diu: "No. Si entenc el que vostè vol dir dels ajuntaments que han tingut més càrrega fiscal però sembla una mica incompatible amb la solidaritat"

Segueix parlant el Batle: "No, no, és cercar al final, és cercar una manera mixta de repartir els doblers. Si ara per exemple, en el cas hipotètic, com deia el senyor Amengual, si es tornen a posar damunt la taula aquests 5.000 milions d'euros. Per ventura els que han tingut més càrrega fiscal podrien tenir uns barems més alts que aquells que no. Vull dir, que no sigui simplement per població. Perquè per població tampoc seria molt solidari. De fet ho sabem. Marratxí, per exemple, té menys població que per ventura Manacor però té per exemple unes dificultats urbanístiques més grans que Manacor. No sempre tampoc la solidaritat per població és justa, val? I això és un poc, al que ens referim en aquest cas, que és que com que estem parlant, o aquí parlàvem o aquest punt que vosaltres vareu escriure pensant amb el tema dels romanents, és que per aquells ajuntaments és més just, ja que no podem utilitzar els romanents que aquells ajuntaments que tenim més pressió fiscal i per això tenim més romanent dins els nostres ajuntaments, compten una mica més, d'acord? O hi hagi un criteri un poc més avantatjós per nosaltres a l'hora de repartir els doblers. Sense,

sense llevar el caràcter de solidaritat. Amb això m'explico, que si la proposta era que tots els doblers només anàvem a aquells ajuntaments que donaven romanents, doncs d'acord, que no sigui així, que no sigui així, que es reparteixi per població. Però que hi hagi qualche tipus d'equació, de barem que també influeixi que aquells que estan pitjor fiscalment, també els hi arribi un poc més. A això em referia. Perquè la solidaritat també ha de ser a la inversa, que tots aquells ajuntaments que fa deu anys, en 2012, tenim menys possibilitat de despesa per aquestes regles fiscals, doncs també ens hem de veure beneficiats. Perquè no podem utilitzar el romanent, a això m'explico, si poguéssim utilitzar el romanent doncs tot també seria més just, entens, no?"

Contesta la Sra. García: "Sí, sí. Ens va bé, ens va bé"

Continua parlant el Sr. Joan F. Canyelles: "Això és un sistema mixt, senyora García. Un sistema mixt no queda perjudicat..."

I Sra. García diu: "Sí, sí. Ha quedat clar"

Segueix el Sr. Canyelles: "Però no queda beneficiat perquè senzillament no tens l'Ajuntament sanejat. En el nostre cas, com Ajuntament sanejat com a mínim tenir un plus en aquest sanejament i en aquestes càrregues fiscals que hem patit durant tants d'anys"

El Batle, senyor M. Cabot exposa: "D'acord. Idò, la proposta és aquesta, després de "...en la solidaridad..." que ve una coma, afegiríem, tatxaríem la resta perquè és un exemple, no diu res i afegiríem "...sin renunciar a contraprestaciones a aquellos ayuntamientos saneados que han soportado mayor carga fiscal estos años como es el caso del Ayuntamiento de Marratxí." D'acord?"

Li respon la Sra. García: "D'acord, sí"

Sotmès l'assumpte a votació els senyors assistents acorden per unanimitat, aprovar l'acord amb la forma següent:

Instar el Ministeri d'Hisenda a unes noves negociacions amb la FEMP que permetin establir uns criteris de repartiment dels fons basats en la igualtat i en la solidaritat, sense renunciar a contraprestacions a aquells ajuntaments sanejats que han suportat major càrrega fiscal aquests anys, com és el cas de l'Ajuntament de Marratxí.

3. Instar el Govern d'Espanya a flexibilitzar la regla de despesa, permetent disposar de la totalitat del superàvit de les entitats locals sanejades, durant el període necessari per afrontar els efectes generats per la COVID-19.

Sotmès l'assumpte a deliberació agafa la paraula el Batle: "Això és el que vos deia abans, que això ho duia l'acord. Ho sabeu? L'acord ho duia, poder utilitzar els superàvits i no tenir regla de gasto el 2020. Evidentment, ara no existeix. Està bé que ho demanem perquè com que es va tombar. I avui ha sortit a la notícia, a la qual el senyor Amengual feia referència, a jo sí que m'ha vingut de mitjans oficials, d'acord?, de què lleven la regla de gasto per l'any 2020 i també es pot utilitzar el superàvit de 2019, i també aquelles despeses del superàvit del 2018 que encara estiguin en marxa es poden acabar en 2021. O sigui, que entenc que estem tots a favor"

A continuació el Batle dona la paraula al portaveu de Ciudadanos, Sr. Amengual: “Gràcies, senyor Batle. D’aquest punt, l’acord, la paraula clau és flexibilitzar. Nosaltres no estem parlant d’eliminar ni fer-ho fora, ni tot això. S’ha de negociar, cercar un punt d’encontre i després triar el que sigui oportú entre tots. Però en un principi és flexibilitzar, que és paregut a la proposta que ha comparegut avui a la premsa i si vostè em confirma que ho ha rebut per via oficial, amb les mateixes condicions, doncs benvingut sigui perquè realment vegem un poquet de llum”

El Batle torna a parlar: “Simplement que anem un poquet més enllà. Vull dir, evidentment no existeix res més flexible que eliminar-la, no? Si s’elimina no hi ha res més flexible. Vull dir, ja no hi és. Una altra cosa és que es vulgui continuar amb la regla de gasto. Però jo proposo que, i això és perquè ara acabo de llegir això. Jo proposo canviar aquest punt per un punt que hem dut sempre que és demanar la derogació de la llei Montoro. Així s’hi hauria acabat tot. Però bé, és una proposta de transacció. Votarem a favor d’aquest punt. Ara oferim fer aquesta transacció, canviar aquest punt pel que seria la solució, que és derogar la llei Montoro. Que entenem que pugui ser difícil però no per això nosaltres deixarem de demanar-la. No sé senyor Amengual”

Contesta el Sr. Amengual: “Considero que les coses s’han de fer pas a pas. Evidentment, després d’unes negociacions, segur que sortirà un acord que ens pot sorprendre a tots, i per ventura sigui totalment diferent del que tenim ara en aquest moment. Però dintre, i ho dic entre cometes, dintre de la situació podem donar gràcies que hem fet bé les coses, als Equips de Govern anteriors. Tenim un romanent gràcies a una regla de gasto. O sigui, que ara en aquests moments derogar, crec que és com una passa massa gran. O sigui, s’ha de donar una primera passa, que jo crec que és flexibilitzar-la i després seure’ns. No es pot tenir al·lèrgia a les taules de diàleg. I pareix que aquest Govern las té. Espero que dintre d’aquest Consistori comencem a tenir ja aquestes taules d’encontre i de diàleg que tant hem reclamat nosaltres en molts de plens. Aquesta podria ser una, cercar la nostra postura municipal. Està clar que qui triarà tot això serà a nivell estatal el més segur. Per tant, aquesta passa que vostè proposa ens pareix massa, una passa massa llarga. Que pot suposar una travelada, inclús. Perquè desaparèixer això, vol dir que a qualcú lloc pot parèixer una situació d’alegria financera i començar a endeutar-se i per descomptat això no és el que volem. Tenim la intenció de mantenir sanejades les economies, almenys la nostra, ara parlem d’aquí, del municipi. Per tant, nosaltres no estem d’acord en derogar. Estem en el punt mig de flexibilitzar, ja concretarem que és aquesta flexibilitat”

El Batle diu: “Entenc que el que vostè diu és flexibilitzar la llei Montoro, no la regla de gasto. Però bé, li dono la paraula al senyor Canyelles, que ha demanat la paraula”

A continuació agafa la paraula el Sr. J. F. Canyelles: “Ara m’ha sorprès el senyor Amengual amb el tema que no vol derogar la llei Montoro. Hi ha moltíssimes fórmules per precisament, perquè els ajuntaments no s’endeutin, no gastin en coses supèrflues, però la llei Montoro...; és que hi hem estat sempre d’acord i ara es contradia amb totes les coses que hem aprovat de derogació de la llei Montoro, que ens oferien expressament a les mocions anteriors inclús a la que vostè va presentar, que era precisament derogar la llei Montoro. Nosaltres l’hem presentada durant anys infinits. Perquè ha de tenir en compte senyor Amengual, que la llei Montoro no només és una qüestió econòmica, estrictament del superàvit o del romanent, a la llei Montoro també hi ha totes les competències impròpies i que ens lleva competències als ajuntaments, en canvi tenim aquest servei i no podem gastar doblers precisament en aquestes partides. Perquè la llei Montoro és molt exigent, és que és bàsic derogar la llei Montoro. Ara m’ha deixat un poc així sense gaire sentit la intervenció que ha fet,

sincerament. Però bé, en política a vegades hi ha coses que no són molt lògiques. El que volia dir, és que primer de tot, aquí, a la proposta que vostès han dut a plenari, parla de la solidaritat del superàvit i hi hauria de parlar de la solidaritat del superàvit i del romanent de les Entitats Locals perquè aquí només parla del superàvit. Avui a l'anunci que hem vist a premsa que ha fet el mateix Ministeri, que s'ha arribat a un principi d'acord. Està parlant de flexibilitar la regla de despesa dels anys 2018-2019, com deia el Batle, però l'important és flexibilitzar la regla de despesa, 2019-2020, que serà quan realment, diguéssim, totes les crisi no succeeixin en el mateix temps, menjarem COVID durant molt de temps i precisament és molt important que aquesta disponibilitat de flexibilitar la regla de despesa, si no s'elimina la llei Montoro, precisament, sigui pels anys que vindran que seran econòmicament i socialment seran duríssims. Per tant, jo crec que aquest és un punt important. I referent al tema de la llei Montoro, proposo posar-ho en el darrer punt, que és en el punt sis quan diem instar al senyor Batle a negociar amb la FEMP, en aquest cas, ho podem fer més proper, a la FELIB, també que es derogui la llei Montoro. Posar els punts per nosaltres claus, posar-los també en el darrer punt i traslladar-ho tot això, traslladar-ho a l'Estat i també a la FELIB"

Torna parlar el portaveu de Ciudadanos: "Gràcies, senyor Batle. Li repetiré com ha començat la meua intervenció anterior. I era dient que estem parlant de dues temàtiques que haurien d'anar juntes. Per tant, no em diu res de nou quan parlem de romanents i parlem de regla de gasto. El que estic dient i vostès també varen aprovar i varen declarar fer una declaració institucional, el primer punt de l'acord deia "instar al gobierno de España a modificar la Ley Orgánica 2/2012 de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera para que la regla de gasto permita a las Administraciones Públicas abordar la crisis económica y social a la que nos enfrentamos" En cap moment diu "eliminar", estem diguent "modificar". Modificar vol dir que vostè i jo, o qui sigui, se seuran i intentaran trobar punts d'acord perquè aquests doblers es puguin moure amb les circumstàncies que estàvem demanant en el punt darrer, socials i econòmiques del municipi. Per tant, no és que m'estigui contradient. O sigui, estic deixant ben clar que el que no podem fer és llevar la post sense haver-hi posat una altra. No sé si així ho entendreà millor. La llei Montoro ha complert fins ara, la llei d'estabilitat pressupostària, crec que és el mateix, no? Per tant, ara hem de treballar per millorar-la i millorar-la vol dir fer-la més flexible. Evidentment, no ens queda cap dubte que ara en aquest moment així com està, no té cap sentit, està desfasadíssima; inclús el mateix Ministre que du el seu nom la llei ja ho va declarar recentment. Per tant, no estic dient res en contra del que he dit anteriorment"

Seguidament agafa la paraula la regidora del Partit Popular, Sra. García: "Gràcies, senyor Batle. Jo també advocaria per deixar-ho així com nosaltres l'hem presentada. I ja m'aniria bé. Bé, m'aniria bé perquè és la proposta que nosaltres hem fet. Però volia aprofitar també arrel de la intervenció del senyor Canyelles per dir-li que, evidentment no em ve de nou que ell estigui a favor de derogar la llei Montoro. Però sí que em venen de nou dues coses. Primer que ha dit, senyor Canyelles, si no l'he entès malament, que l'han presentada aquesta proposta duran anys infinits, la de la derogació de la llei Montoro, el seu partit. Jo no tinc record a l'Ajuntament de Marratxí, els darrers cinc anys que vostè hi hagi presentat cap moció per demanar la derogació de la llei Montoro. És més, jo li faig la proposta de què vostè la faci. Faci una moció per derogar la llei Montoro, la debatrem i la votarem. La faci vostè però haver-hi d'esperar que l'oposició faci un plenari demanant aquests acords per vostès demanar això. La veritat, crec que vostè com a grup municipal també pot fer una moció. Sobretot si diu que hi està tant en contra i que tants anys infinits l'han presentada. Jo no recordo cap moció del seu grup demanant, no ho recordo, no vol dir que vostè no l'haig presentada. Digo que jo els darrers anys no ho recordo, simplement"

Li respon el Sr. Canyelles: “Dir-li que, el primer de tot, que durant els darrers cinc anys hem parlat molt de la llei Montoro i sempre hem estat a favor de derogar la llei Montoro. I és cert que la flexibilització també ajudaria. És cert. Però senzillament s’han de posar unes altres regles. Ara aquestes regles estan obsoletes i s’han de posar unes altres. Senyora García, una altra cosa, si s’ha fixat durant els darrers cinc anys el grup municipal Més no ha presentat cap moció en solitari però tampoc ho ha fet el grup municipal PSOE, ni ho va fer la passada legislatura Podemos ni ho ha fet aquesta legislatura El Pi, perquè tenim un acord de govern, senzillament, consensuem el que vostès estant dient, consensuem el que duem a plenari. Ara no em digui que no hem estat sempre a favor d’eliminar la llei Montoro. Amb un altre, en som conscients que hem de tenir unes altres regles però hem de tenir unes altres regles, no podem tenir aquestes que estan obsoletes completament. Amb això jo crec que hi estem tots d’acord”

A continuació el Batle comenta: “He de dir que a abril de 2020 aquest Equip de Govern va presentar una declaració institucional que tots la vàrem signar, que sí que era a favor de la flexibilització de las Administraciones Locales de las reglas sociales de la Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera y de la regla de gasto, que demanava la derogació de la llei Montoro, a abril de 2020. D’acord?”

Sotmès l’assumpte a votació els senyors assistents acorden per unanimitat, aprovar l’acord abans esmentat.

4. Instar al Govern d’Espanya a definir l’accés al finançament europeu dels ajuntaments respecte als fons assignats a Espanya per import de 140.000 milions d’euros per abordar la crisi econòmica i social a la que ens enfrentam.

Sotmès l’assumpte a deliberació agafa la paraula el Batle: “També és un altre dels punts, dels articles que duia aquest Decret que no es va aprovar l’altre dia. O sigui, que crec que amb això també estem tots d’acord i no hi ha cap tipus de problema”

Sotmès l’assumpte a votació els senyors assistents acorden per unanimitat, aprovar l’acord abans esmentat.

5. Instar el Batle de Marratxí com a President de la Corporació municipal, a no acordar mitjançant decret o resolució el compromís de posar a disposició de l’Administració General de l’Estat els recursos financers de l’Ajuntament de Marratxí, sense debat ni consens com permet el Reial Decret-Llei 27/2020, de 4 d’agost, i vulnerant amb això la voluntat del Consistori manifestada en sessió del Ple ordinària de 30 de juliol de 2020.

Sotmès l’assumpte a deliberació agafa la paraula el Batle: “Ja abans heu dit que rectificàveu aquest punt. Heu fet aquesta proposta. I jo simplement, bé ara el que diu és “instar al Alcalde de Marratxí como Presidente de la Corporación municipal, a no acordar mediante decreto o resolución el compromiso de poner a disposición de la Administración General del Estado los recursos financieros del Ayuntamiento de Marratxí sin debate ni consenso.” Jo simplement, dir, apuntar que jo no puc, si surt un decret i diu que la manera de fer-ho és a través d’un decret signat pel Batle; jo no puc contradir això perquè després no podríem fer res. Entenc que el que vosaltres deis és que no signar, o no dur, o no acordar mitjançant decret o que aquest Batle no acordarà mitjançant decret si abans no és consensuat en plenari;

això és el que voleu dir entenc amb aquest punt. Idò hem de canviar la redacció i m'imagino que seria "instar al Alcalde de Marratxí como Presidente de la Corporación municipal, a debatir y consensuar la resolución", no sé com ho explicaria"

Seguidament la Sra. García, portaveu del Partí Popular diu: "Senyor Batle, perdoni una cosa. Jo crec que la redacció sí que ho ha explicat molt bé. Ens referim a això. Però la redacció és correcta i està clara. No acordar mitjançant decret sense debat ni consens previ. Se suposa que, evidentment si el decret o la llei diu que vostè ho ha de fer per un decret, ho farà, però jo crec que si afegim sense debat ni consens previ queda clar que vostè ho pot fer. Evidentment està facultat per fer-ho"

Torna parlar el Batle: "Idò, simplement canviaria l'ordre de la frase i posaria "...municipal a no acordar sin debate ni consenso...", no? Perquè és que aquí darrera queda com..."

Respon la Sra. García: "Sí, sí. Perfecte"

Segueix parlant el Batle: "Jo com ho he llegit de primeres no ho he entès. D'acord?"

I el Sr. Canyelles diu: "Sí. Però de totes maneres així com està posat que diu "...debat i consens..." El debat és lliure, el consens no"

El Batle afegeix: "Exacte"

Seguidament torna parlar el Sr. J. F. Canyelles: "Per tant, aquí trobo que falta un punt. Un esment especial a que hi ha d'haver qualche funció que ho reguli, per exemple mateix, consens, no fa falta que sigui el consens de tots. Amb majoria es pot aprovar. Hi ha d'haver un debat i hi ha d'haver els diferents punts de vista posats damunt la taula"

El Batle comenta: "Jo ho posaria així com ho diu el senyor Canyelles, té tota la raó. Posaria per acord plenari. L'acord plenari no importa que sigui la majoria, simplement..."

El Sr. Canyelles diu: "Si poses "consens" vol dir que hi ha d'haver consens de tothom i no necessàriament. Hi pot haver qualcú que discrepi a una determinada actuació concreta i no passa absolutament res tampoc. És democràtic igual"

El Batle diu: "Idò, jo aquí afegiria "...los recursos financieros del Ayuntamiento de Marratxí sin antes tener acuerdo plenario" o "...sin antes haber conseguido un acuerdo plenario" No? Entenc que en els plenaries hi ha debats"

I la Sra. García, portaveu del PP respon: "Sí. Correcte"

A continuació parla el Sr. Canyelles: "En aquest punt sí que vull fer un incís perquè abans d'anar, s'ha fet un esment. L'ha la senyora García i vull dir que nosaltres dins l'Equip de Govern tenim clar, primer de tot vàrem veure que naixia malament el Real Decret i que anava per mal camí perquè no hi havia consens polític. No? Vàrem veure l'aprovació de la Federació de Municipis i Províncies d'Espanya que va ser amb el vot de qualitat del President, que vàrem veure que no anava molt bé encaminat. I en el mateix Equip de Govern teníem clar i teníem el compromís del Batle, en aquest sentit, de no fer cap acció que no fos consensuada amb el mateix Equip de Govern. Venc a dir, per si tenia dubtes, senyora García, aquest Govern no s'ha discutit en aquest sentit, n'hem parlat, n'hem parlat obertament, venc a dir, hem tingut les mateixes postures que ha vist aquí i si se'n vol anar a

dormir un poc més tranquil·la, sàpiga que senzillament cadascú va fer les seves declaracions com a pròpies, quan se posa un tema d'aquest damunt la taula cadascú es defineix, no? Nosaltres fa molt d'anys que estem definits. I si no li demani al senyor Tomeu Oliver, que va ser el Batle anterior, que la llei Montoro ens la vàrem haver de menjar moltes vegades i precisament el grup polític Més. Ho dic a n'això perquè quedi clar, que quedi clar que tenim el compromís, malgrat, el real decret li donà la potestat de poder-ho fer, de no fer-ho sense haver consensuat abans amb l'Equip de Govern. Però ja li digo, no va fer falta ni seure'ns a discutir-ho ni això, en vàrem parlar, en diferents trobades que hem tingut com es pot imaginar, constantment però no va fer falta perquè ja vàrem veure que que era delicat i que el punt, que el punt que es posava en qüestió era el tema de la cessió dels romanents, hi havia altres punts com la flexibilització de la regla de despesa que sí que hi estàvem tots d'acord. Però hi havia aquest punt i algú altre que no lligàvem i que teníem postures diferents, que són ben legítimes. Per si se'n vol anar a dormir un poc més tranquil·la, ja li dic, li dic amb tota sinceritat i els altres membres de l'Equip de Govern ho saben perfectament perquè n'hem parlat”

La Sra. García contesta: “Moltes gràcies, senyor Canyelles. De totes maneres jo dormir, dormiré tranquil·la, eh! Però gràcies per la informació. Hi dorm sempre, gràcies a Déu”

Seguidament el portaveu de Ciudadanos diu: “Només si podem tornar a llegir com queda el punt. Perquè entre “quita i pon” com que no sé com queda”

Respon el Batle: “Vaig al final que seria “...Administración General del Estado los recursos financieros del Ayuntamiento de Marratxí sin que antes pase por acuerdo plenario.” D'acord? El plenari és l'òrgan de debat d'aquest Ajuntament. Si no va a plenari, no hi ha debat. I consens com a mínim hi haurà d'haver un consens d'una majoria simple. Com a mínim. Estem d'acord amb aquest...?”

Torna parlar el Sr. Amengual: “Perdona. És que jo crec que el debat no té perquè estar directament en el ple. El debat, com és una situació tant intensa, tant important ha de ser fora del ple inclús”

I el Batle segueix amb la paraula: “El del plenari ho havíem posat absolutament pel tema del consens, si vols mantenim el debat. Ara ho tenim “sin debate y sin acuerdo plenario” Si voleu ho fem així i ja està. Ho hem fet sobretot pel tema del consens”

Continua el Sr. Amengual: “És que per jo el tema del consens és molt important. I al consens no arribem en dos minuts, arribem...”

El Batle contesta: “Em sap greu dir que jo crec que aquí serà impossible arribar a consens. Perquè no hem arribat a consens en coses tan importants com la lluita contra la violència de gènere, arribarem a consens per això? Que hi ha gent que ni sap del que parla. O sigui, que jo crec que el consens en aquesta cosa és totalment impossible. Ho podem intentar i es pot intentar en els plenaris”

El regidor de Ciudadanos, Sr. Amengual diu: “No és l'actitud. Crec que no és l'actitud pensar directament així, senyor Batle”

El Batle li contesta: “José Maria, és una actitud totalment realista i és una actitud totalment tan important com que estem parlant de 30 i pico milions d'euros dels marratxiners”

I el Sr. Amengual diu: “Sí, sí, sí”

Continua amb la paraula el Batle, senyor Miquel Cabot: “Si hem de dependre de tenir un consens 100%, que això és el que vosaltres voleu que avui aprovem, jo dic que no serà beneficiós pels marratxiners i que serà contraproductiu. I nosaltres el que proposem, que crec que és el més raonable, és que hi hagi un debat, m'és igual si es fa debat en el plenari i també fora del plenari i que després hi hagi un acord plenari. Un acord plenari el que significa és que com a mínim hi ha d'haver una majoria simple. I segurament, trobarem consens amb altres forces, depen de l'acord que s'arribi a Madrid; perquè ara també estic parlant per parlar. Depen de l'acord que s'arribi a Madrid segurament serem més partits els que ens afegirem; el que passa és que no podem deixar-ho tot en mans a què aquí hi hagi un consens de vuit partits polítics. Perquè serà pràcticament impossible”

El portaveu de Ciudadanos comenta: “No diem això. O sigui, diem que el consens serà el que sigui però el debat ha de ser més ampli que no només a un ple. O sigui,…”

El Batle demana: “Idò, va bé aquesta opció? Deixem el del debat…”

I el Sr. J. F. Canyelles diu: “Senyor Amengual, no ho llevem al debat. No ho llevem, debat i que s'ha d'aprovar en sessió plenària, vol dir una majoria. El debat ho podem començar avui horabaixa si troba. Venc a dir, és a part”

Segueix parlant el Sr. Amengual: “Perdona. El text que ja venia redactat, crec que és correcte, bastava afegir en el final “previo”, per dir-ho de qualsevol forma. Que ha estat el que ha dit la senyora García. Tot l'altre com que pareix fer una volta per arribar al mateix lloc. O sigui, no sé si m'estic explicant. O sigui, així com està, afegint després de consens “previo” em pareix correcte”

Torna parlar el Batle: “Sí. Però “previo consens” significa el 100% del consens”

El Sr. Canyelles diu: “Clar”

I el Sr. Amengual comenta: “No, no, no.”

El Batle respon: “Clar. Sí, sí, sí.”

Acte seguit la Sra. García, portaveu del PP comenta: “Perdoneu. Crec que puc donar un poc de llum. És que aquí hi ha un punt important i és que crec que no esteu parlant del mateix. Jo entenc perfectament, senyor Batle i senyor Canyelles el que vostès diuen; que la paraula consens no vol dir que sigui la unanimitat del plenari, no. Només que hi hagi un consens i hi hagi una majoria absoluta o una majoria simple que s'aprovi. Crec que és aquí on no vos acabeu d'entendre amb el senyor Amengual”

I el Sr. Amengual diu: “És que sigui el més gran.”

La Sra. García diu: “Exacte”

Torna parlar el Batle: “T'he entès. El que passa és que literalment, literalment consens significa, consens de totes les parts. Si ho mirem amb literatura. I en el del plenari que és on s'arriben a consensos, en el plenari pot ser, ha de ser com a mínim una majoria, com a mínim de l'Equip de Govern que som tres partits, i després es poden afegir altres. Ho dic

perquè així crec que anem al bessó del problema, o del que vosaltres posau aquí, que no sigui el Batle que unilateralment aprovi això. Que crec que és al que vosaltres voleu arribar”

Li respon la Sra. García: “D’acord. I si en comptes de consens posem “sense informació prèvia i debat” o “sense debat previ” No ho sé, si tanta controvèrsia dur...”

Torna parlar el Sr. Canyelles. “És que el plenari ja ho és, m’explico? Hi ha unes informatives abans”

La Sra. García diu: “Sí, sí, sí”

Segueix amb la paraula el Sr. Canyelles: “El debat serà inevitable per sort. Serà inevitable”

I el Batle afegeix: “De fet, vostè avui no ha volgut llevar aquest plenari per això mateix. Per debatre això, no?”

Li respon la Sra. García. “Efectivament”

El Batle continua parlant: “Per això està en el plenari. És que crec que si posem o bé, o que s’intenti consens; intentar consens, bé el Batle ho ha intentat i no ho ha aconseguit per en fi, fem el decret. Tampoc és això que voleu. Saps que te vull dir? Que jo crec que el millor és posar acord plenari i ja està”

Agafa la paraula la portaveu del PP: “Jo crec que està clar el que nosaltres, al per ventura no està ben expressat lingüísticament però el que nosaltres volíem expressar està clar. És a dir, que previ signar aquest decret, que vostè està autoritzat legalment per fer-ho, ja ho sabem; ens consulti, ens convoqui a un ple i ens digui doncs mirin he decidit això, signaré això i que ho sàpiguen. Jo crec que la idea inicial era aquesta. Ara, després lingüísticament si queda clar o no. Però bé, jo ho tinc clar”

El Batle diu: “La proposta és vostra. Si no vos va bé la que hem fet nosaltres, si la voleu redactar d’una altra manera, vos direm si l’acceptem. Vull dir, com vosaltres vulgueu. O si vos va bé aquesta. Com vosaltres digueu i vulgueu”

Contesta la portaveu del Partit Popular: “Per nosaltres va bé”

I el Sr. Amengual diu: “Va bé”

El Batle afegeix: “Idò, deixem el del plenari, eh? I seria “sin debate y con acuerdo plenario”

Sotmès l’assumpte a votació els senyors assistents acorden per unanimitat, aprovar l’acord amb la forma següent:

- Instar el Batle de Marratxí com a President de la Corporació municipal, a no acordar mitjançant decret o resolució el compromís de posar a disposició de l’Administració General de l’Estat els recursos financers de l’Ajuntament de Marratxí, sense debat i sense que abans passi per acord plenari.

6. Instar el Batle de Marratxí, a negociar amb la FEMP perquè aquesta mediï amb el Govern d’Espanya per aconseguir que el romanent de tresoreria acumulat per

l'Ajuntament de Marratxí pugui ser destinat a mesures enfocades a l'ajuda de l'economia local, tant de les famílies com de les empreses, i deixar que l'Ajuntament de Marratxí sigui part protagonista de la reactivació econòmica i social del nostre municipi després de la pandèmia del coronavirus.

Sotmès l'assumpte a deliberació agafa la paraula el Batle: "Jo aquí l'únic que vos demano és que en lloc d'instar al Batle, és transmetre a la FELIB o instar a la FELIB perquè és que jo sincerament poc poder tinc de negociació amb la FEMP; vull dir, no formo part de res d'allà, no tinc cap telèfon. Vull dir, crec que convé posar els vehicles que toquen i que seria instar a la FELIB. Però bé, si en voleu instar a jo, no tinc cap problema, enviaré un mail i no em faran ni cas"

El portaveu de Ciudadanos, Sr. Amengual comenta: "Perdoni, senyor Batle. Però tenim la Regidora Neus Serra que és el nostre enllaç amb la FELIB. Venc a dir, vostè pot tenir aquesta relació directa amb la FELIB, no?, per dir-ho de qualcuna forma. Però de totes formes, bé ens va que digui "a negociar". De totes maneres si mirem aquest punt quasi, quasi amb la notícia sí que es confirma, doncs algo diluït quedarà, també. Però en principi ho podem deixar així amb la petita modificació que ens ofereix"

El Batle diu: "D'acord. Idò, simplement... "instar a la FELIB" i mantindríem tot l'altre. D'acord?"

Sotmès l'assumpte a votació els senyors assistents acorden per unanimitat, aprovar l'acord amb la forma següent:

- Instar a la FELIB, a negociar amb la FEMP perquè aquesta medii amb el Govern d'Espanya per aconseguir que el romanent de tresoreria acumulat per l'Ajuntament de Marratxí pugui ser destinat a mesures enfocades a l'ajuda de l'economia local, tant de les famílies com de les empreses, i deixar que l'Ajuntament de Marratxí sigui part protagonista de la reactivació econòmica i social del nostre municipi després de la pandèmia del coronavirus.

A continuació agafa la paraula el Batle, senyor Miquel Cabot Rodríguez: "I ara com sabeu que no hi ha, els plenaris no tenen, els plenaris extraordinaris no tenen torn de precs i preguntes; realment ja ha acabat i jo simplement volia fer cinc cèntims del que representava aquest acord. Per si a qualcú de vosaltres se li escapa i perquè jo crec que per anar dient segons quines coses als ciutadans, s'han de dir amb la lliçó apresada i no dir mitges veritats als ciutadans; com he sentit jo qualcuna avui per aquí. El tema és, aquest acord o aquesta proposta d'acord o aquest decret-llei que es volia dur i que al final no es va aprovar. Evidentment, i el primer que faré és reconèixer la falta segurament d'estratègia comunicativa i negociadora que s'ha tingut des del principi. Que s'hagués pogut fer d'altra manera i hagués arribat a bon port. També reconeixeré des del principi que no és perfecte. Jo també crec que els romanents els ajuntaments l'haurien de poder gastar en el que ells volen i no en segons quins punts. També puc pensar que a deu anys és excessiu i també puc pensar que estaríem millor si els ajuntaments poguessin fer, poguessin donar part del romanent i no el 100% del romanent; o inclús, també puc pensar que els romanents ens agradaria més poder-los cedir al Govern Autonòmic que no al Nacional, per un simple fet que el retorn sigui més directe cap als marratxiners que no d'una altra manera. Però fent una anàlisi purament tècnic, purament objectiu, sense entrar en valoracions polítiques, simplement em vull explicar en que consisteix això. Com vos he dit, aquest decret tenia fins a catorze punts i molts d'ells molt beneficiosos per l'Ajuntament. De fet, l'únic que ha tingut controvèrsies és el punt dels romanents. Els altres punts eren punts com poder utilitzar el superàvit de 2019,

llevar la regla de gasto pel 2020, o també obrir línies de finançament per a ajuntaments amb falta de liquidesa, que per sort el nostre no és un cas. I després el punt que era un poc conflictiu que és el de romanents, el que deia era que, els ajuntaments, perquè era l'única fórmula que varen trobar per poder esquivar la llei Montoro i esquivar aquest bloqueig de romanents. Evidentment, canviar una llei, i una llei com la llei Montoro, que com sabeu també va directament a l'article 135; famós article, que també podem criticar avui si voleu, que es va aprovar en el seu temps, suposa, canviar aquesta llei suposa un o dos anys, entre un i dos anys. I crec que la situació econòmica actual doncs requeria més promptitud. Per això, segons el Govern, l'única manera que va trobar és que els ajuntaments poguessin cedir els seus romanents a l'Estat i aquest els tornava en deu anys o quinze, voluntàriament, als ajuntaments. Això hem de dir, que tot això era voluntari, voluntari. O sigui que, el de xantatge i segons quines coses, trobo jo que estan fora de lloc. Però bé, si t'ho tornen en deu anys que era de 2022 a 2032, hi havia un interès negatiu; que aquest interès negatiu es feia, el pagava el Govern de l'Estat. O sigui que, els ajuntaments no s'havien de fer càrrec de cap interès negatiu. En canvi si els cedies a quinze anys, tenies un interès positiu que podria ser fins al 0.05, mínim, i que aquest sí que el rebia l'ajuntament. I a més però, a part d'aquest retorn en deu o quinze anys del teu romanent, hi havia damunt la taula el fons de 5.000 milions d'euros a repartir entre els ajuntaments que cedixin el seu romanent. I ens tocava com a mínim un 35%. L'Ajuntament de Marratxí amb el romanent que té, que són 33 milions d'euros, llevant, aminorant el que és el superàvit de 2019, que també ho deixaven estar, que són 3 milions d'euros i llevant, perquè aproximadament ho dic, perquè no tinc la xifra exacta, uns 3 ó 4 milions que necessitem per tenir liquidesa en aquest Ajuntament ens anàvem a 28.000 milions d'euros aproximadament, de romanent que cediríem al Govern. Això que significa? Que rebríem aproximadament uns 8 milions d'euros d'aquest fons de 5.000 milions d'euros, uns 8 milions d'euros aquest Ajuntament a fons perdut per gastar l'any 2020 i 2021. Això el nostre Ajuntament. I a partir de 2022 rebíem aproximadament uns 3 milions d'euros que era el retorn del superàvit que hem cedit i ens retornen en deu anys. Això que significa? Significa que aquest Ajuntament que fa anys, fa anys que tota la seva inversió la dedica a través del superàvit, a través d'aquests projectes de finançament sostenible, significa que a partir de l'any que ve podrà continuar fent inversions. Perquè heu d'entendre que amb aquesta crisi que vivim, els ingressos han davallat i la nostra despesa ha pujat pel tema de la Covid. Això significa que segurament l'any que ve, i l'any 2022 segurament també, aquí no hi haurà superàvit en aquest Ajuntament, el superàvit serà mínim. Això significa que no tindrem superàvit per gastar en finançament sostenible. És a dir, no tindrem superàvit per gastar en inversions pel nostre municipi. En canvi amb aquest acord sí que rebíem aquests milions, 8 milions, que és un 40% de 2020 i un 60% de 2021 i després 3 milions cada any. O sigui, ens asseguràvem tenir finançament. I ja vos dic, vos estic intentant donar les dades objectives, no estic intentant entrar en judicis de valor. Però també és vera que en tot allò que ens podíem gastar, segons deia el decret, que deia per exemple, en tot el tema dels serveis socials, d'ajudes a famílies, tot això entrava; i entraven altres coses que no entren en les sostenibles com pugui ser Cultura, i com pot ser el capítol dos, o obrir el capítol dos de Cultura o com també podia ser instal·lacions esportives i també patrimonials d'aquest Ajuntament. Quasi tots els projectes que vosaltres sabeu quins són de Marratxí, com pugui ser la Refinadora, com pugui ser la Pepsi, com pugui ser fer una nova escola de 0 a 3 anys, etc., etc., tots aquests projectes entraven dins aquest marc d'aquest decret, dins el marc d'aquest decret. També entraven Es Sestadors. Hagués estat una bona oportunitat per poder arreglar Es Sestadors de son Verí. Ara no sabem quan tindrem doblers per aquests Sestadors. O sigui, jo simplement dir això que aquest acord no era perfecte però sí que el nostre Ajuntament, que no a tots, però al nostre Ajuntament el treia com es diu en castellà "de un apuro" els pròxims anys. I quan se me diu que jo he canviat d'opinió, això és la meva opinió. La meva opinió és que l'interès d'aquest Ajuntament li valia la pena aquest

acord. I espero que s'aprovi un altre acord amb consens que també beneficiï a l'Ajuntament. I si no el beneficia tant doncs que almenys ens doni doblers per poder invertir en el nostre municipi. I això ho dic també, i ho torno a repetir, i avui crec que ho he tornat a demostrar, tan jo com els meus companys de Govern, que aquí intentem arribar a consens, intentem parlar. Que crec que ens entenem del que parlem, que crec que volem tots derogar la llei Montoro o flexibilitzar-la com el vulgueu dir, que creiem que tots creiem que nosaltres hem de poder utilitzar els doblers en el que volem. Però jo mai, mai, mai he canviat d'opinió. I em pareix bé que cadascú faci el paper que hagi de fer, que posi a les xarxes el que vulgui posar. Però la realitat és aquesta. Perquè jo vos recordo que d'altres no ha estat sempre així. Moció d'abril de 2013, moció presentada conjuntament pel grup municipal Més i PSIB-PSOE per llevar la llei de sostenibilitat local. El Partit Popular va votar en contra. Moció de l'11 de 2013 projecte de llei de racionalització i sostenibilitat a l'Administració Local, també per derogar-la, per estar en contra. El PP va votar en contra. Moció presentada per Més, PSOE i Guanyem Marratxí en suport de la proposició de llei per l'aplicació de mesures urgents en matèria de règim local presentades al Congrés dels Diputats, quan encara governava la dreta. El PP va votar en contra. Moció presentada per Més, PSIB, i Guanyem Marratxí sobre la regulació dels superàvits, el PP se va abstenir; això ja és 2016 i ja governava l'esquerra a Madrid. Una altra de 2018 de febrer, moció presentada per Més, PSIB i Som Guanyem per a l'adhesió de l'Ajuntament al manifest per un bon finançament per les Illes Balears. El PP se va abstenir. Moció presentada per Més, PSIB i Som Guanyem referent a la llei Montoro, una expressió anti municipalista que nega de forma conscient l'autonomia de les Entitats Locals. Això és de març de 2018. El PP se va abstenir. És a dir, quan a Madrid governava la dreta votàveu en contra, no vos anava bé; ara que governa l'esquerra sí que vos va bé tot el que signifiqui derogar la llei Montoro. I a jo el que em sap greu de veres és que crec, i ja no parlo per aquí, perquè aquí en tenim poc, però crec que en gran part és votar en contra només per cremar a aquest Govern, votar en contra per posar a l'Equip de Govern aquí en contra, cosa que no heu aconseguit i que no aconseguirà la dreta. En canvi, i no votar en consciència del que necessiten i del que és millor pels marratxiners. I ho dic sobretot per aquest perquè crec que és una cosa que crec que no es pot consentir, per aquests que han vingut avui aquí sense saber tan sols de què parlava aquest decret. I és una reflexió que vos faig aquí molt sincera. No podem venir a debatre coses que no ens hem preocupat per entendre-les. I és una reflexió molt sincera que vos faig com a Batle perquè el debat sigui més enriquidor. O sigui, que simplement volia fer aquesta reflexió i espero que tots sempre, crec que és la voluntat de tots, sincerament ho digo, espero que tots votem o ens posem en consens o ens posem a debatre pel que és bo per l'Ajuntament i no el que és bo després pel futur de segons quines institucions polítiques. O sigui, que molt bé. Gràcies a tots per haver-hi vingut aquí. Ens veiem la setmana que ve a comissions i d'aquí a dues setmanes al plenari ordinari. O sigui, que moltes gràcies a tots per venir. Fins a la pròxima. Gràcies"

I no havent mes assumptes a tractar, s'aixeca la sessió de la que s'estén la present acta que signa el batle, amb jo la secretària, que don fe.

La Secretària,

Marratxí, 23 de setembre del 2020
El Batle,

Paula Baltasar Cózar

Miquel Cabot Rodríguez